

Oral jsem oral, ale málo

Béřu do rukou první svazek spisů Aloise Jiráska "Maloměstské historie, vydavatelství J.Otto v Praze 1890 a hle - na titulní straně knihy skví se kulaté razítko - Tělocvičná jednota "SOKOL " v Mouchnicích u Koryčan.

15. listopadu 1867 vidělo se císaři pánu Františku Josefovi I. s přivolením obojí sněmovny Jeho rady říšské naříditi takto: Dovoleno jest zřizovat spolky.

Zajímavé je, že ve statuích (stanovách) spolku jako první bod zákonem jest vyžadováno uvést " k čemu se spolek zřizuje, z jakých prostředků a jak se ty prostředky seženou" (!)

Nebyl-li ohlášený spolek zakázán v udané lhůtě, vešel ve skutek.

Úřad chtěl vědět, z kterýchže konkrétních osob se skládá představenstvo spolku a kde bydlí.

Nevyvíjel-li spolek činnost úřadům nelibou, neměl problémy.

Bylo lze míti i spolky vedlejší (filiálky), či spolky spojovat.

12. července 1951 se národní shromáždění usneslo, že "lid se sdružuje v dobrovolných organisacích", „úkoly“ určuje organizační řád, zásadou jejich výstavby je demokratický centralismus a že o rozvoj organisací pečuje stát.

Staří spolkové mohli se přeměnit v organisace nebo zaniknouti, popřípadě byli zaniknuti.

Statua nahradil organizační řád s ustanovením o „ finančním hospodaření organisace“.

V organisaci bylo možno zříditi i složky. V té době jim ještě bylo lze příslušným úřadem "přivolití", to prosím doslova!

27. března 1990 Federální shromáždění Československé socialistické republiky konstatovalo, že "Občané mají právo se svobodně sdružovat".

Ani spolek, ani organisace, nyní sdružení - vzniká registrací, nemá-li proti tomu příslušný úřad námitek a tak dále, takřka shodně se zákonem z roku 1867, jen jazyk se změnil, až na jednu věc – z požadavku ve statuích - k čemu se spolek zřizuje, se staly "cíle" a údaj "z jakých prostředků a jak se ty prostředky seženou" na místě prvého ve statuích se staly ve stanovách pouhé "zásady hospodaření"! na místě posledním, odkazující se na Hospodářský zákoník.

Hm... mohu se vůbec svobodně sdružovat, cíle nemaje?

... se měli za císaře pána, spolek nemusel mít "cíl", mohl jen tak být. Proč musí mít dobrovolně sdružení občané "cíl"? Co po dosažení "cíle"?

V restauračním zařízení učňovského střediska, kam chodívám občas na obědy, schází se čtvrtek co čtvrtek dopoledne parta ženských, ve věku plus mínus osmdesát let. Poklábosí, pomlsají,

zavzpomínají, podomlouvají se, co si pošlou elektronickou poštou (!), jsou to všechno staré Sokolky. Nemají cíl. Schází se.

Takže shrnuto - během 123 let z "dovolení" stalo se "právo", přibyl povinný "cíl" a z vyřešeného financování staly se pouhé " zásady hospodaření".

Spolky budtež pochváleny!

Bylo-li za císaře pána požadováno po spolcích, aby už při jejich založení bylo jasno, kterak že bude financována jejich činnost, pak s ohledem na to, kolik těch spolků bylo, to v rámci tehdejší společnosti asi nebyl zásadní problém.

Tak to vydrželo až do 12. července 1951, od kterého dne „pracující lid se sdružuje v dobrovolných organisacích k činné účasti na všestranném rozvoji svých společenských a kulturních zájmů, aby tím pomáhal uskutečnit přechod od kapitalismu k socialismu v nerozborné jednotě dělníků, rolníků a pracující inteligence“. Břímě financování převzal rozhodující měrou stát a tak ve stanovách stačilo pouze „ustanovení o finančním hospodaření organisace“. Tak například u Svazarmu, kterýžto byl organisací tohoto typu prohlášen zákonem ze dne 2. listopadu 1951, bylo financování vyřešeno docela hezky: „Náklady Svazu, k jejichž úhradě nedostačují jeho prostředky, hradí stát“.

Lid byl dobrovolně společensky organisován, " k uplatnění svých demokratických práv a tím k upevnění lidově demokratického zřízení a k podpoře úsilí o výstavbu socialismu" se sdružoval v organisacích Národní fronty, snažil se bavit a tudíž moc nezlobil.

Kdo si hraje, nezlobí. Ono to platí furt. Chléb a hry taky - znáte to z dějepisu. Z budovatelů socialismu stali se budovatelé kapitalismu. A naše záliby? Za léta „budování“ si "lid" zvykl, že jeho organizované volnočasové aktivity většinou platil někdo jiný.

A tak, vlekouce jako kouli na nohou tento návyk z minula, máme problém – dává stát dost peněz? Přeče musí dávat! To přeče nejde, aby nedával! A jak se bude řešit financování sportu bez Sazky? Problém!

Zásady, to jest **jak** hospodařit a - **z čeho** fungovat, to je sakra rozdíl.

Jenže – sportovní svazy měly **z čeho**, ale nezvládly to **jak!**

Hergot, jak to ti Sokoli kdysi dělali, že z nich vyrostla taková silná organizace?

A to prosím bez zákona o sportu a bez masivních daňových úlev Sazce.

Totíž - pokud Sazka odvedla z výtěžku loterií (tedy z rozdílu mezi přijatými sázkami a vyplacenými výhrami + „režie“) 6-20% do sportu, pak byly všechny příjmy ze sázek osvobozeny od daně z příjmů. Dosahovala hezkého zisku a akcionáři (tedy především ČSTV) měli bene. Tyto příjmy jsou osvobozeny i od povinnosti odvést z něj DPH, navíc si mohla odečíst DPH také z nákladů. DPH si z nákladů už odečítat nemůže a to byl ten řev a hroucení sportu skrz 250 milionů, které to dělalo. Ono se to ale hroutilo tehdy už z jiných důvodů. Zdravotnictví a školství takové výhody nemělo a nemá. Stalo se a naši státem podporovaní sportovci prohospodařili, co mohli. A teď se diví.

Jak se to zpívá v té Masarykově oblíbené? – Nauč se synečku hospodařit?

Všimli jste si ?

Místní organizace Sokola v tak malé vesnici, jakou jsou ony Mouchnice u Koryčan, měla tehdy i vlastní knihovnu. Nebo aspoň knihovničku.

5.4.2011

Literatura:

Aolise Jiráska Sebrané spisy, díl I., Maloměstské historie, J. Otto, Praha, 1890

Zákon 106/1867 Ř.z. o práve spolčovacím, vedený jako 134/1867 Sb.,

Zákon č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních

Vyhláška 320/1951 Ú.l.,k zákonu 68/1951 Sb.

Zákon č. 92/1951 Sb., o branné výchově

Zákon č. 109/1964 Sb.,hospodářský zákoník

Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů

Zákon č. 202/1990 Sb, "loterijní zákon"

Zákon č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů

Zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu

Zákon č. 235/2004 Sb., o DPH